

DR KONGO

Kampen om ett värdigt liv

I vårt köksfönster ser jag hur späda skott av pelargon börjar spira, det nya livet letar sig trevande fram. Solens ljus och näringen i jorden lockar fram de första bladen.

I DR Kongo bär många kvinnors kroppar spår av misshandel och deras inre är för alltid märkt av våldtäkterna. Men i takt med att de rosa pelargonerna skjuter nya skott i vårt fönster så spirar också nytt liv, självförtroende och hopp i några av kvinnornas inre. De har fått en chans att vistas i en varm och förstående miljö, de går på rehabiliterings- och entreprenörsprogrammet för våldtagna unga kvinnor som vi understöder genom vår partner LAV.

I januari 2022 arbetade vår partner med att identifiera de kvinnor som skulle bli antagna till yrkesutbildning i sömnad under året. Urvalet görs utifrån ett antal förutbestämda kriterier som fastställer de mest sårbara kvinnorna. Man ser bland annat på

- omständigheterna kring de sexuella övergreppen som offret upplevt
- graden av sårbarhet efter händelsen
- samhällets brist på medkänsla för offret
- hälsotillstånd

Det alla har gemensamt är att de är ensamstående mödrar som fallit offer för sexuellt våld och de har fått barn som ett resultat av våldtäkter. Det finns plats för 27 kvinnor under en kursperiod som varar nio månader. Inför året var det 92 ensamstående, unga mödrar som sökte till yrkesutbildningen. Det var betydligt fler än tidigare. Kvinnorna kommer från byarna Mwenga/Luhwindja och Walungu/Bideka. Dessa byar ligger nära gruvor där det hårda livet är slitsamt och mycket svårt. Många barn och kvinnor far illa. Tyvärr ökar de väpnade konflikterna mellan grupper i högländerna i östra DR Kongo, särskilt de territorier som gränsar till Mwenga och Walungu, som är våra verksamhetsområden. Kvinnor utsätts dagligen för våldtäkter och könsrelaterat våld, vilket märktes tydligt på ansökningarna till yrkesutbildningen. För de 27 antagna kvinnorna var tacksamheten stor. En av dem sa till vår medarbetare: – Jag vet hur personalen hjälper till att reparera brustna hjärtan hos oss överlevande efter sexuellt våld. Jag såg fram emot att få den hjälpen som Gud och ni kan ge.

Kvinnorna som blir antagna kommer under kurs-tiden att erbjudas psykologsamtal och rehabilitering. De har många svåra upplevelser med sig och de behöver stöd för att kunna bearbeta dessa och börja läka.

Första steget är att få kvinnorna att berätta om det de varit med om, enskilt och på sikt i grupp. När de förstår att de inte är ensamma om sina upplevelser blir det lättare att berätta för terapeuten och även för andra. Alla i projektet är där av samma anledning. Sakta får de tillbaka sitt självförtroende, det märks att hoppet återvänder. Initialt bedöms även kvinnornas grundläggande läs- och skrivkunnighet. När kvinnorna är redo erhåller de kursmaterial. Målet med yrkeskursen är att de ska lära sig sy för att sedan kunna starta en egen affärsverksamhet som hjälp till sin och sitt barns försörjning. Efter den senaste avslutade kursen är det 85% av kvinnorna som försörjer sig väl som sömmerskor. 15% lyfte fram en utmaning relaterad till konkurrensen i deras område. Trots det ser de mycket optimistiskt på framtiden. Kvinnorna tror att de kan erbjuda kunderna en så god kvalitet på arbetet att de kommer att vilja handla av dem.

Jordbruk och odling är en del av projektet. Kvinnorna lär sig om uppfödning av kycklingar, grisar, kaniner och värphöns. Två tillfällen i veckan lär de sig jordbruk och djurhållning. Kvinnorna lär sig även att bruka marken, plantera grönsaker såsom lök, kål, tomater och rotfrukter. Man har sett att kvinnorna har mått bra av att få denna variation.

Barnen är också offer och deras hälsotillstånd bedöms initialt av nutritionister och psykologassistenter. Under tiden kvinnorna är i projektet kommer deras barn att få regelbundna hälsokontroller, då många barn är undernärliga när mammorna kommer med dem. Därefter tas de om hand på den förskola som är kopplad till projektet. Barnen vistas i barnvänliga lokaler och de får grundläggande behov tillgodosedda efter vart och ens behov. Tillsynen av barnen har gått bra från början, de anpassar sig förhållandevis lätt till den nya miljön. Även barnen bär med sig minnesbilder och svåra upplevelser när de kommer till projektet. Många barn är avstängda och passiva. De har svårt att veta hur man leker. Med tiden lär de sig och det är verkligen lyckliga ögonblick för personalen när de ser hur barnen börjar att interagera med andra barn, leka och skratta. Yrkesutbildningen och förskolan ligger på samma område så mor och barn finns nära varandra under dagen.

Heshima kommer från Mwenga-området och från en familj med tio syskon, sex flickor och fyra pojkar. Hon berättar:

— En dag när jag var ute och letade efter ved hade jag svårt för att få upp veden på min rygg. En man som passerade hjälpte mig att få upp den tunga trälåsten på min rygg då den var mycket tung. Det jag inte var beredd på var att han när han skulle hjälpa mig i stället slog ner mig på marken, med veden på ryggen. Han började att våldta mig. Jag försökte skrika men det fanns ingen som hörde mig och som kunde hjälpa mig. Jag var då 16 år gammal. När jag väl tog mig hem var jag blodig, jag grät och var i chock. Jag berättade vad som hade hänt i skogen. Det var mitt första möte med en man och jag blev olyckligtvis gravid. Jag födde en dotter, Asifi. Mina föräldrar bestämde sig för att gå till myndigheterna och lämna ett klagomål men eftersom vi är fattiga och inte kunde betala ersättning skulle det ta lång tid att få det prövat i domstolen. En dag när jag var i kyrkan fick jag höra att LAV hjälper flickor som fallit offer för våldtäkter. Jag vände mig dit i hopp om hjälp. Jag prisar Gud att jag blev antagen till yrkesutbildningen. Jag har idag drömmar och jag tror att jag en dag ska bli en lysande skraddare och att mitt sömnadsarbete kommer att hjälpa mig att ge mig pengar för att åter ta upp mitt fall i domstolen. Tack LAV och tack BarnSamariten för att ni ger oss hopp, mat, utbildning och kunskap och för att ni hjälper oss utsatta kvinnor med våra barn. Jag uppskattar att ni ger oss ett värdigt liv och hopp om framtiden!

Nu är vi inne i maj och våra pelargoner har börjat få några blommor och det är snart dags att plantera ut dem. De kommer att sprida glädje där de står. Även de unga kvinnorna och deras barn kommer att få möta en ny vår i sitt liv under de närmaste månaderna då de är i projektet. Nu har de börjat ta sina första steg mot en livsförändrad situation. Jag har själv besökt byarna som kvinnorna kommer från, sett nöden, träffat kvinnor och barn som tidigare varit i projektet och kan säga att våra samarbetspartners gör ett fantastiskt arbete.

Tack för att ni står med oss. Tack för att ni hjälper oss att hjälpa. Vår förhoppning är att vi ska kunna bistå ännu fler, nöden är stor och vi vet att för varje enskild person som vi hjälper blir det livsförvandlande.

Gud välsigne dig!

Britt-Marie Ström
Verksamhetsledare

MORS DAG DEN 29 MAJ

I BarnSamaritens gåvoshop kan du hitta förslag på en fin present till mor!

www.barnsamariten.se/sv/gavoshop/